

ταύτης, τὸ περισπούδαστον υπογένηιον προσηνέχθη θυσία, δὲ δὲ ἀρχιτέκτων καλῶς ἐξυρισμένος εὗρίσκετο μετὰ μίαν ὥραν εἰς τὸ Δημαρχεῖον, μὴ ἀφίγων ἀπὸ κοινὰ τὸν νομάρχην.

Ἀλλὰ αἱ παρουσιάσεις γίνονται, μὲ ὅλα δὲ τὰ νεύματά του πρὸς τὸν νομάρχην, τὰ σημεῖα τῶν ὀφθαλμῶν, τοὺς ψιθυρισμοὺς, βλέπει ὅτι ἡ βασίλισσα ἀπομακρύνεται χωρὶς αὐτὸς νὰ παρουσιασθῇ.

— Δοιπὸν, λέγει κατόπιν πρὸς τὸν νομάρχην μὲ ὕψος ἐπιπλήξεως, καὶ ἡ ὑπόσχεσίς σας;

— Ποία ὑπόσχεσις, Κύριε;

— Νὰ μὲ παρουσιάσετε εἰς τὴν βασίλισσαν.

— Ὑπὸ ποίαν ιδιότητα;

— Ὡς διοργανώσαντα τὰς ἐορτάς.

— Πῶς! σὺ εἶσαι φίλτατε; ἀνεφώνησεν ὁ νομάρχης, βάλλων δυνατὸν καγχασμόν. . . Ἀλλὰ ἔπρεπε νὰ μὲ εἰδοποιήσῃς\* ἔτσι πού ἐγείνες μου ἤτον ἀδύνατον νὰ σὲ ἀναγνωρίσω!

¶ Περὶ τῆς ἱκανότητος τῶν Ἀγγλῶν ἀνταποκριτῶν πολλὰ ἐγράφησαν μέχρι τοῦδε. Ἐφημερίς δέ τις ἀναφέρει ἐσχάτως καὶ τὸ ἀκόλουθον γεγονός, ὅπερ συντελεῖ ἔτι μᾶλλον εἰς χαρακτηρισμὸν αὐτῶν.

Κατὰ τὸν πόλεμον τῶν Ἀγγλῶν ἐναντίον τῶν Ἀσσαντῖ, εἰς τὴν δυτικὴν παραλίαν τῆς Ἀφρικῆς, αἱ ἐφημερίδες τοῦ Λονδίνου δὲν εἶχον ἰδιαίτερον τηλεγραφικὸν σύρμα κατ' εὐθεῖαν ἀπὸ τοῦ κόλπου τῆς Γουίνεας εἰς Ἀγγλίαν, ἀλλ' ἔπρεπε νὰ κομισθῶσιν αἱ εἰδήσεις εἰς Μαδέραν, ἐξ ἧς ἀπεστέλλοντο τηλεγραφικῶς. Ἐν τῇ νήσῳ λοιπὸν ταύτῃ εἶχον ἐγκαταστήσῃ οἱ ἀνταποκριταὶ τῶν ἐφημερίδων, σπουδαιότατον δὲ δι' αὐτοὺς ἦτο, τίς πρῶτος νὰ λάβῃ τὰς ἐπιστολάς τῶν στρατιωτικῶν ἀνταποκριτῶν, οἵτινες παρηκολούθουν τὰς πολεμικὰς ἐργασίας. Ὅταν ἀπεβιβάσθησαν εἰς τὴν νῆσον οἱ ἀνταποκριταὶ ἔμαθον ὅτι αἱ παρὰ τῆς χώρας τῶν Ἀσσαντῖ προερχόμεναι ἐπιστολαὶ ἔπρεπε νὰ υποβληθῶσιν εἰς κάθαρσιν, τουτέστιν εἰς καπνισμόν, ὡς εἴθισται ἐν καιρῷ ἐπιδημίας. Τότε ὁ ἀντιπρόσωπος τῶν «Ἡμερησίων Νέων» συνέλαβε τὴν ἀκόλουθον ιδέαν, ὅπως δύναται πρῶτος νὰ ἀναγινώσκῃ τὰς ἐπιστολάς του. Μεταβαίνει εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ καπνισμοῦ ὑπάλληλον καὶ τοῦ λέγει·

— Κύριε, δὲν ἔρχομαι νὰ ζητήσω νὰ παραβῇτε τὰ καθήκοντά σας καὶ μοὶ παραδώσετε τὰς ἐπιστολάς μου πρὶν λάβῃτε ὅλας τὰς ἐπιβαλλομένας προφυλάξεις. Μόνον σᾶς παρακαλῶ νὰ δεχθῇτε νὰ λάβῃτε τὸ ἥμισυ τοῦ μισθοῦ μου καὶ νὰ ἀποσφραγίζετε τοὺς εἰς τὸ ὄνομά μου φακέλους ἅμα φθάνοντας· τὰς ἐν αὐτῇ ἐπιστολάς κρατεῖτε ἀνοικτάς διὰ τῆς λαβίδος ἐνδοθεν τοῦ γραφείου σας ὅπισθεν τῆς ὕδατος τοῦ παραθύρου, ἐγὼ δὲ ἐρχόμενος ἔξωθεν λαμβάνω γινώσκιν τοῦ περιεχομένου αὐτῶν. Περισσότερον δὲν μὲ χρειάζεται, καὶ διὰ τὴν ἐκδόλυσιν αὐτὴν θὰ σᾶς εἶμαι μὲ γάλως εὐγνώμων.

Ὁ ὑπάλληλος παρεδέχθη τὴν συμφωνίαν, οὕτω δὲ τὰ «Ἡμερησία Νέα» ἡδυνήθησαν νὰ δημοσιεύσωσι πρὸ ὅλων τῶν ἄλλων ἐφημερίδων τὰς περὶ τοῦ πολέμου ἐκείνου εἰδήσεις.

¶ Αἱ ἀμερικανικαὶ ἐφημερίδες ἀναφέρουσιν, ὅτι πρὸ τινῶν ἡμερῶν δυσάρεστόν τι συνέβη εἰς τὴν Σάραν Bernhardt κατὰ τινὰ παράστασιν τῆς «Φαίδρας» ἐν τῷ θεάτρῳ τοῦ Chicago. Ἐν τῇ τετάρτῃ πράξει, καθ' ἣν στιγμὴν ὑποκρινομένη τὸ πρόσωπον τῆς Φαίδρας ἀνῆγγελλεν εἰς τὴν Οἰνῶνν ὅτι ἔχει ἀντιζήλον, ὅτι ὁ Ἰππόλυτος ἀγαπᾷ τὴν Ἀριζίαν, ἡ ἡθοποιὸς, ἐνῶ ἀπήγγειλε τὸν στίχον:

Va, laisse moi le soin de mon sort déplorable, ἐλιποθύμησεν αἰφνης καὶ κατέπεσεν ἐπὶ τῆς σκηνῆς. Οἱ θεαταὶ δὲν ἐνόησαν ὅτι ἡ ἡθοποιὸς διέκειτο κακῶς ἢ ὅταν εἶδον προσερχόντα ἐν σπουδῇ τὸν διευθυντὴν τοῦ θεάτρου μετ' ἄλλων προσώπων, οἵτινες ἀναλαβόντες εἰς τοὺς βραχίονας αὐτῶν τὴν πᾶσχουσαν ἐξήγαγον τῆς σκηνῆς. Ἐδέησε δὲ νὰ καταπετασθῇ ἡ αὐλαία ἐπὶ πολλὴν ὥραν, ἕως ὅτου διὰ πολλῶν περιποιήσεων ἡ ἀσθενὴς ἀναλαβοῦσα δυνάμεις ἡδυνήθη νὰ ἀναφανῇ ἐπὶ τῆς σκηνῆς καὶ νὰ τελειώσῃ τὴν τελευταίαν πράξιν.

¶ Τὸ παρελθὸν ἔτος Σύλλογός τις εἶχε θέσει βραβεῖον 200 δολλαρίων διὰ τὸ καλῖτερον ὑπόμνημα, ὅπερ ἤθελεν ἀποσταλῇ εἰς αὐτὸν, πραγματευόμενον περὶ τῶν ἀσφαλεστέρων μέσων πρὸς καταστροφὴν τῶν ποντικῶν. Τὸ ὀρίσθην βραβεῖον ἀπενεμῆθη εἰς τὸν ἱατρὸν Burnett ἐκ Φιλαδελφείας, ὅστις ἐπὶ τοῦ τεθέντος θέματος ἀπέστειλε τὸ λακωνικὸν τοῦτο ὑπόμνημα: «Τὸ ἀσφαλέστερον μέσον πρὸς καταστροφὴν τῶν ποντικῶν εἶνε ὁ πολλαπλασιασμός τῶν γάτων». Εἰς ἀναγνώσθη.

## ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Τὰ πλεῖστα τῶν ἀνθῶν, τῶν δρεπομένων πρὸς κόσμησιν αἰθούσης ἢ δωματίου, μαραίνονται συνήθως, ἀφοῦ μείνωσι περὶ τὰς 24 ὥρας εἰς τὸ ὕδωρ. Τινὰ διατηροῦνται πλεῖστον, ὅταν τὸ ὕδωρ ἐν ᾧ εἰσὶν ἐντελειμένα ἀνανεώνεται συχνότερον καὶ ρίπτεται ἐντὸς αὐτοῦ μικρὸν δράγμα νίτρου. Διὰ τοῦ ἐπομένου δὲ τρόπου, ὃν κοινοποιεῖ ἡμῖν μία τῶν ἡμετέρων συνδρομητριῶν, δύναται καὶ ὅλως μαραμμένα ἄνθη νὰ ἀναζωογονηθῶσι. Τὰ ἄνθη ἐντίθενται ἐντὸς ὕδατος θερμοῦ καὶ ἀρκετοῦ ὥστε νὰ καλύψῃ τοῦλάχιστον τὸ τρίτον τῶν στελεγῶν αὐτῶν· ὅταν δὲ τοῦτο ἀποψυχρανθῇ, τὰ ἄνθη ἀναλαμβάνουσι τὴν προτέραν αὐτῶν δροσερότητα καὶ ἀκμὴν. Τότε ἀποκόπτει τις μέρος ὅσον τὸ πάχος δακτύλου ἀπὸ τοῦ στελέγους αὐτῶν καὶ ἐνθέτει πάλιν αὐτὰ εἰς καθαρὸν ὕδωρ. Τὰ λίαν τρυφερά ἄνθη καὶ τὰ χρώματος λευκοῦ καὶ ἀνοικτοῦ δὲν ἀναζωογονοῦνται τόσον τελείως, ὅσον τὰ εὐρωστότερα καὶ τὰ ἔχοντα χρώμα σκουτεῖνόν.